

Zestig jaar en afgeschreven?



ETIENNE WILMS (61)
BEGELEIDT WERKLOZE
60-PLUSERS

'Frustratie omzetten in motivatie'

Etienne Wilms uit Genoesel-
deren begeleidt sinds enkele
jaren ieder jaar minstens 120
50-plussers zonder baan in
Tongeren. Voor die job had-
den ze bij de VDAB in Tonge-
ren weinig betere kandidaten
kunnen selecteren.
Zelf werkte Wilms jarenlang
als zelfstandige in de recla-
mesector. Omdat hij in zijn
sector geen job vond in loon-
dienst, was hij een tijdlang
magazijnier. 'Ik weet wat het
is als je op latere leeftijd het
gevoel hebt dat je bij het huis-
vuil gezet wordt, om je niet
gewaardeerd en niet geres-
pecteerd te voelen. Veel men-
sen van mijn generatie zijn al-
tijd bijzonder loyaal geweest
voor hun werkgever en gin-
gen ervan uit dat ze tot aan
hun pensioen voor dezelfde
baas zouden werken.'
'Wanneer je dan te horen
krijgt dat je, ondanks alle er-
varing, niet meer nodig bent,
komt dat erg hard aan. Mijn
grootste opdracht is de frus-
tratie die ze dan voelen om-

zetten in motivatie om er op-
nieuw tegenaan te gaan en
hen bewust maken van hoe-
veel ze een bedrijf eigenlijk te
bieden hebben dankzij hun
jarenlange ervaring.'
Toch blijven vooral 60-plus-
sers opboksen tegen de hard-
nekkige clichés dat ze duur
en te oud zijn en niet meer
echt willen werken. Al ziet
Wilms een kentering. '50-
plussers geraken veel sneller
aan een nieuwe baan dan en-
kele jaren geleden. En ook
voor de 60-plussers zie ik
kansen. Door de vergrijzing
en omdat iedereen langer zal
moeten blijven werken, móe-
ten we wel bij zestigers aan-
kloppen. Bovendien zijn er
nu al meer en meer bedrijfs-
leiders die de trouw, be-
trouwbaarheid en correct-
heid van de generatie 60-
plussers waarderen. En ik
kan je garanderen: wie een
van hen aanwerft, kan reke-
nen op een supergenotieveer-
de en dankbare werkracht.'
(STL)

**JAN DE ROOVER
(60 IN DECEMBER)**
BLIJFT ZOEKEN NAAR WERK

'Te jong om er niet meer bij te horen'

Jan De Roover uit Deurne
werkte zijn leven lang als
spekslager. Tot een menings-
verschil over de kwaliteit van
vlees vorig jaar tot zijn ontslag
leidde. Maar stilzitten lukt hem
niet.
'Ik ben altijd werkverslaafd
geweest, heb nooit veel verlof
genomen en ben nooit ziek
geweest. Om mezelf fit te
houden, jog ik nu iedere dag
15 kilometer', zegt hij. 'Aan-
biedingen zijn er in mijn sec-
tor meer dan genoeg. Logisch
ook, het is een knelpuntbe-
roep. Maar dat betekent niet
dat ik vlot werk vind. Als ik
wil, kan ik meteen weer hele-
maal onderaan de ladder be-
ginnen. Maar stukken vlees
van 150 kilo slepen en ham-
burgers maken, dat wil ik
niet meer op mijn leeftijd en
met mijn ervaring. Helaas

zoekt men zelden iemand
voor een meer leidinggeven-
de functie en met een pak
vakkenis.'
Daarom gooit De Roover het
nu over een andere boeg. 'Ik
heb mijn werk als slager dol-
graag gedaan, maar mis-
schien is het wel tijd om iets
te doen waarvoor je niet de
hele dag in het atelier opge-
sloten zit. Ik heb als vrijwilli-
ger veel ervaring opgedaan
als ontwikkelingswerker. Ik
hoop nu van iets in de asiel-
sector mijn job te maken.'
Nochtans is De Roover vrijge-
steld, en hoeft hij dus niet
noodzakelijk werk te zoeken.
'Veel mensen van mijn leef-
tijd zoeken ook geen werk.
Maar ik niet. Ik vind mezelf
veel te jong om er niet meer
bij te horen.'
(STL)



JEF JORIS (61)
SINDS KORT INGENIEUR BIJ DE LIJN

'Ik ga verhuizen en voor mijn nieuwe job'

Jef Joris, een ingenieur uit Ton-
geren, werkte jarenlang als zelf-
standig ingenieur, eerst in de
bouwsector, daarna in de soft-
waresector. Maar drie jaar ge-
leden viel hij plots zonder werk.
'Ik had hoegenaamd geen zin om
met pensioen te gaan. Maar een-
voudig was de zoektocht naar
een baan niet. Ik heb stapels sol-
licitatiebrieven geschreven,
misschien wel honderden. En
het antwoord van de bedrijven
was altijd hetzelfde: ze waren
heel geïnteresseerd in mijn erva-
ring. Helaas hoorde ik achteraf
niets meer. Ik veronderstel dat
ze voor de jobs wel een goedke-
pere kandidaat vonden', zegt hij.
Joris schreef zich ook in bij de
VDAB. 'Voor alle duidelijkheid:
niet om zo een werkloosheids-
uitkering te krijgen, wel met de
expliciete bedoeling om werk te
vinden. Dankzij het werklozen-
bestand kwamen de mensen
van De Lijn zo bij mij terecht.'

Joris' nieuwe job, die hij sinds
enkele maanden uitoefent, is
hem op het lijf geschreven. 'Ik
heb expliciet de vraag gekregen
of ik met mijn ervaring een jong
team wilde bijstaan bij het herte-
kenen van de nieuwe stelplaat-
sen voor de bussen van De Lijn.
En ik doe het graag, als het even
kan zelfs nog wat langer dan
mijn pensioen.'
Voor zijn job spoort Joris drie
keer per week van Tongeren
naar Mechelen. Een reis van vijf
uur heen en terug. 'Ik zou met de
wagen kunnen gaan. Dan doe ik
er drie uur over, maar dan kan ik
onderweg niet werken. In de
trein lukt dat wel. Maar toch heb
ik plannen om dichter bij Me-
chelen te gaan wonen. Ik wil
zelfs een nieuwe woning bou-
wen, één die volledig zelfbedrui-
pend is. Dan hoef ik me later ten-
minste geen zorgen te maken om
elektriciteitsrekeningen en zo
(lacht).'
(STL)

Zestigers op de werkvloer, ze zijn amper te vinden. Ze kunnen de druk niet meer aan, het tempo niet meer volgen of zijn gewoon te duur. Zo laat men ons toch geloven. En de laatste werkloosheidscijfers lijken dat te bevestigen. Want terwijl het totaal aantal werklozen op het laagste peil in 10 jaar staat, stijgt het aantal werkloze 60-plussers in een jaar tijd met 13 procent. Wij zochten (en vonden) toch nog enkele actieve 60-plussers. 'Maar een job vinden op onze leeftijd is toch zo moeilijk, meneer.'
KRISTOF SIMOENS

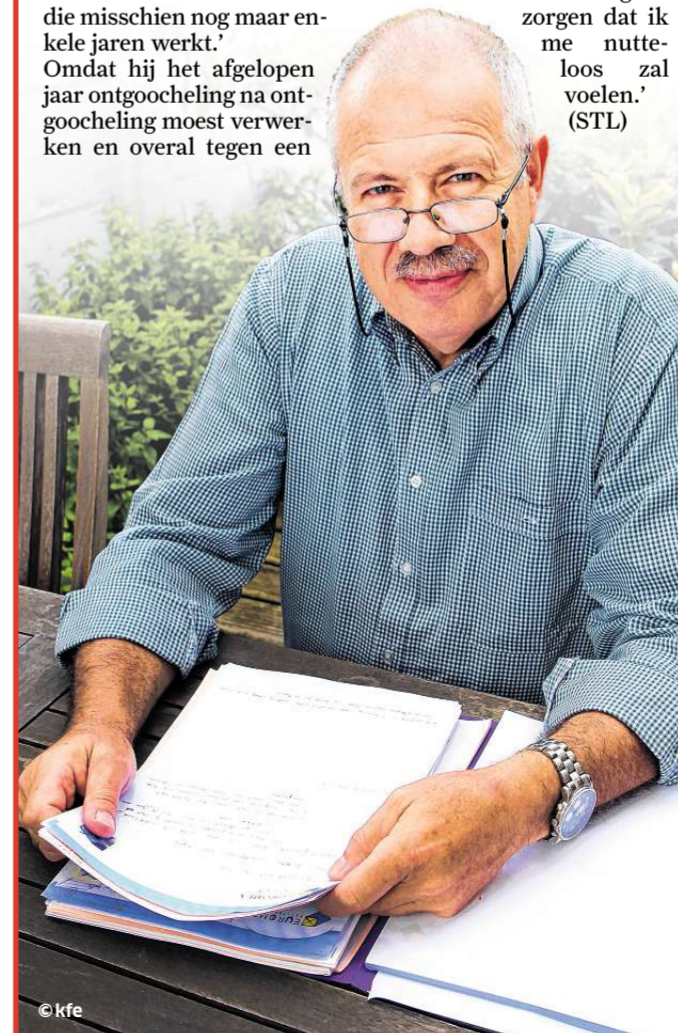
EN STEF TELEN

**FRANK JACOBS
(60 IN NOVEMBER)**
HEEFT PENSIOEN AANGEVRAAGD

'Knop omgedraaid, ik stop ermee'

Twee weken geleden liet
Frank Jacobs uit Hemiksem
aan zijn begeleider bij de
VDAB weten dat hij het defi-
nitief voor bekeken houdt op
de arbeidsmarkt. Jarenlang
werkte hij als vertegenwoor-
diger voor een Amerikaans
wenskaartenbedrijf. Maar
een burn-out maakte een ein-
de aan zijn carrière.
'Sinds november vorig jaar
ben ik werkloos. Ik heb tien-
tallen sollicitaties achter de
rug. Maar in het bedrijfsleven
hebben mensen zoals ik het
slechte imago erg duur te zijn.
Ik begrijp dat wel, net als dat
het voor bedrijven die winst
willen maken niet loont om te
investeren in een opleiding
van 18 maanden voor iemand
die misschien nog maar en-
kele jaren werkt.'
Omdat hij het afgelopen
jaar ontgoocheling na ont-
goocheling moest verwen-
ken en overal tegen een

muur liep, geeft Jacobs er nu
de brui aan. 'De zoektocht
naar werk heeft me moede-
loos gemaakt, en daarom heb
ik nu mijn pensioen aange-
vraagd. Ik heb 40 jaar hard
gewerkt en mag op rustpen-
sioen. Alle papierwerk is al in
orde en ik heb de knop omge-
draaid: voor mij hoeft het niet
meer, ik zoek niet meer naar
werk.'
Jacobs heeft wel wat schrik
voor het grote zwarte gat. 'Ik
weet wat het is om in een
burn-out te verzeilen. En dat
wil ik koste wat kost vermij-
den. Gelukkig heb ik drie
schatten van kleinkinderen
en kan ik me uitleven in heel
wat vrijwilligerswerk. Ik
maak me geen
zorgen dat ik
me nutte-
loos zal
voelen.'
(STL)



PAUL DE GRAUWE (65)
MÓET MET PENSIOEN

'Behandeld als een minderjarige'

Paul De Grauwe, econoom van
de KU Leuven, werd vorige
maand 65. Daarmee heeft hij
volgens de universiteit de pen-
sioengerechtigde leeftijd be-
reikt. Op 1 oktober gaat
hij met emeritaat,
en daar heeft hij
het moeilijk mee.
'In principe zal ik
me wel kunnen
bezighouden.
Er blijft een bu-
reau voor me be-
schikbaar op de



faculteit, waar ik kan werken en
denken. Maar er zijn ook nade-
len. Een project waarvoor ik de
financiering heb binnengehaald
en dat nog loopt, mag ik zelf niet
meer ondertekenen. Daarvoor
moet ik aankloppen bij een col-
lega die dat in mijn naam doet.
Zo krijg ik op mijn 65ste het
statuut van een minderjari-
ge, terwijl je in veel andere
landen wel volwaardig lid
van het academische korps
kan blijven. We moeten in ons
land af van het dwingende ka-
rakter van het pensioen. Ieder-
een zou zelf moeten kun-
nen beslissen om
langer of minder
lang te wer-
ken.'
(STL)

LOUIS TOBBACK (73)
WEET NOG NIET WANNEER HIJ STOPT

'Leeftijd tegen me gebruiken'

Louis Tobback, de burgemees-
ter van Leuven (SP.A), is op zijn
73ste een van de oudste burger-
vaders van het land. Maar voor
hem is leeftijd geen thema.
'Ik beoefen mijn hobby. Bo-
vendien geniet ik van een reus-
achtige vrijheid omdat ik geen
rekening moet houden met
pensioen: ik stop ermee wan-
neer ik dat wil. Vergeet
ook niet dat Konrad
Adenauer 73 was toen
hij voor het eerst kan-
selier werd en Ro-
nald Reagan op die
leeftijd werd herver-
kozen als president.'
In december van
dit jaar beslist Tob-
back of hij kandi-
daat is voor een
nieuwe legislatuur
van zes jaar. Als
hij verkozen wordt
en die termijn ook
uitdoet, zal hij
tachtig zijn. 'Als ik
kandidaat zou

worden, ben ik er wel zeker van
dat de tegenstanders
mijn leeftijd als ar-
gument tegen me
zullen gebruiken.
Maar dat is bij
gebrek aan beter,
natuurlijk.'
(STL)

